

SANGHEFTE

for

Norges

Bygdekvinnelag

Basert på tillegg til Norges Bondekvinnelag
Sangbok fra 1995 – som lå bakerst i
Norges Bondekvinnelag Sangbok
fra Landbruksforlaget, produsert i 1975

Innhold

Vi har ein draum	side 3
Norges Bygdekvinnelag	side 4
Romjulsdrøm	side 5
Julekveld	side 6
Kom, kom og hør	side 7
Måne og sol	side 8
He's got the whole world in His hand	side 9
Det hainnle om å leve	side 10
Sommerfuggel i Vinterland	side 11
Den første løvetann	side 13
Menuett i mai	side 14
Sov, dukke Lise	side 15

VI HAR EIN DRAUM

MELODI: Jeg vil bygge meg en gård

Bygdekvinne har ein draum
om ei framtid der me kan
trygt på garden bu og byggja
- for vår ungdom framtid tryggja
Vår kultur og tradisjon
vil me vakkert verna om.

Olje og teknikk er bra
men litt mat må alle ha -
Så vår jord den må me dyrka
og vår sjølvforsyning styrka
Ikkje trygt me lita kan
på overskot frå andre land.

Bygdekvinne har ein draum
om å demma opp mot flaum
- av all utanlandske vare
- som me veit at me kan klare
produsera i vårt land -
skaffa arbeidsplasser fram.

Jordbruk skaper industri
- plogfabrikk og meieri
det gir bygda liv og voner
- vår med milde grønne tonar
Haust då gyllen åker fin
mest som gull i kveldsol skin.

Bygdekvinner har ein draum
- at vår bodskap skal nå fram
Samarbeid i bygd og byar
skapar trivsel - nye vyer
Vær bevisst - velg norsk - det kan
tryggja både by og land!

Oddny Horpestad

Sangen er skreven til Rogaland Bygdekvinnelag i anledning
Bygdekulturmønstringa i Stavanger 24. august 1991, revidert 2025

NORGES BYGDEKVINNELAG

MELODI: Sov du vesle spire ung

Norges Bygdekvinnelag
løfter høgt si fana,
brukar tida dag for dag
alltid er på bana
Kvinner vil og kvinner kan,
byggjer bru, gå hand i hand
For eit trygt og velstelt land
vi til kamp vil mana.

Jorda vår med alt som gror,
den er fundamentet,
for alt liv og mat på bord
vi frå den må hente
Bruk den rett - vår bodskap stor
Reint miljø er meir enn ord
Handling, tæl og kurs og ror.
Vi kan ikkje vente.

Heim, familieliv så visst
er vårt mål å freda
Born som fødest, veks og trivst.
Livets største gleda!
Skulen vår og god kultur,
arbeidsplassar der vi bur.
Flukta bort frå bygda snur.
Kvinner har idear.

Utan kvinner er det sagt,
bygde-Noreg stansar.
Difor trengst det dagleg vakt,
kløkt og opne sansar.
Kvinner rett vi fram skal stri.
Og vi vil i bygda bli.
Vår ressurs til landet gi.
Arbeidskraft og ansvar.

Mona Skrede

Revidert 2025

ROMJULSDRØM

MELODI: Thoralf Borg

En skulle vøn fire år i romjul`n
og kjint ei jinte som var nesten fem,
og begge skulle kledd seg ut med masker
og kømmi julbukk tel et bæssmorhem
Og klokka skulle vara midt på dagen
og vægen skulle vara lett å gå,
og æille bikkjer skulle vara inne
og æille biler skulle bære stå.

Og hvis en møtte onger etter væga
som lo og sa dom ville vara med
da sku en hatt en bror i femte klassen
som rødde væg så dom fekk gå i fred.
Og bæssmorhuset skulle mæssom såvå
og bak gardina skulle ingen sjå -
før dom fekk stiltre seg på tå i gangen
og feste maska før dom knakke på.

Så sku dom klampe inn på tunge hæler
og kvinke julbokkmål «Godkvell, godkvell».
Og djupt i stolen sku a bæssmor svara:
«Så kom det julbukk åt en stakkar lell!»
En skulle vøri fire år i romjul`n
da julelysa brente dagen lang -
og væla var et hus med fire vegger,
der saligheta var et bæssmorfang.

Alf Prøysen

Copyright © Norsk Musikforlag AS, Oslo

JULEKVELD

MELODI: Lars Søråas d.y.

Det lyser i stille grender
av tindrande ljøs i kveld,
og tusener barnehender
mot himmelen ljosa held.

Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall,
som kom og vart heimsens Frelsar
som barn i ein vesal stall.

Der låg han med høy til pute
og gret på si ringe seng,
men englane song der ute
på Betlehems aude eng.

Der song dei for fyrste gongen
ved natt over Davids by
den evige himmelsongen,
som alltid er ung og ny,

den songen som atter tonar
med jubel kvar julenatt,
om barnet, Guds Son, vår sonar,
som døden for evig batt.

Jacob Sande

KOM, KOM OG HØR

Kom, kom og hør et gledens ord,
for Gud sitt lys har tent!
Den blinde ser og slaven får
sin frihet ufortjent.

Guds nåde lyser angsten bort,
og troen kommer inn,
og varmer det som før var kaldt
av tvil og tankespinn.

Og derfor gir jeg ham mitt ja
og kaller ham min Far,
for han vil gi meg evig liv
og alt han er og har.

Tekst Bodvar Schjeldrup 1973,
fritt etter John Newton 1779

MÅNE OG SOL

MELODI: Egil Hovland

Måne og sol, skyer og vind
og blomster og barn skapte vår Gud.
Himmel og jord, allting er hans,
Herren vår Gud vil vi takke.

Refreng:

Herre, vi takker deg
Herre, vi priser deg,
Herre, vi synger ditt hellige navn!

Jesus, Guds Sønn, død på et kors
for alle, for oss, lever i dag.
Ja, han er her, ja, han er her.
Herren vår Gud vil vi takke.

Ref.

Ånden, vår trøst, levende, varm
og hellig og sterk, taler om Gud,
bærer oss frem dag etter dag.
Herren vår Gud vil vi takke.

Ref.

Britt G. Hallqvist
Copyright © Norsk Musikforlag AS, Oslo

HE`S GOT THE WHOLE WORLD IN HIS HAND

He's got the whole world in His hand. (3 g.)
He's got the whole wide world in His hand.

He's got the little bitty baby in His hand. (3 g.)
He's got the whole world in His hand.

He's got you and me, sisters, in His hand. (3 g.)
He's got the whole world in His hand.

He's got you and me, brother, in His hand. (3 g.)
He's got the whole world in His hand.

He's got the sun and the moon in His hand. (3 g.)
He's got the whole world in His hand.

He's got the wind and the rain in His hand. (3 g.)
He's got the whole world in His hand

He's got the day and the night in His hand. (3 g.)
He's got the whole world in His hand.

He's got the black and the white in His hand. (3 g.)
He's got the whole world in his hand.

DET HAINNLE OM Å LEVE

MELODI: Mia Sandberg

Originaltittel: Svart eller vit

Norsk tekst: Kine Hellebust

Vess rett e rett og feil e feil
e det siste ordet sagt
og så bli trist førr tristhets skyld
kan bli ein gråtkvalt kamp om makt.
Men ka hjelpe det med tåra da
når auan berre ser
at rett e rett og feil e feil
- då kan en ikkje sei nå mer.

Før æ snakke om å leve, æ snakke om å gje
æ snakke om å ælske, æ snakke om å se.
Æ snakke om å sønge så høgt som æ vil
æ snakke om å gjønge, te æ får te det æ vil.

Vess svart e svart og kvitt e kvitt
då e du blind førr alt,
då ser du ikkje lys nå meir
i varmen blir det kaldt.
Du blir ein sjakkbrettmønstrat konstruksjon
med pepitarutat sjæl.
Vess kvitt førr dæ e berre kvitt
har du slådd liv' dett i hjæl.

Førr det hainnle om å leve, det hainnle om å gje
det hainnle om å ælske, det hainnle om å se.
Det hainnle om å sønge så høgt som du vil
det hainnle om å gjønge, til du får te det du vil.

Vess Gud e Gud og du e Gud
e du enno nøydd å be
så ber du mæ - med tomme ord.
Du spør, men æ kan se
at du stiller opp i ein sjakk-arme
mens du strides innanfra
mot svart og kvitt og rett og feil
førr det trur du at man ska.

Men det e nå' ainna å leve, det e nå' ainna å gje
det e nå' ainna å ælske, det e nå' ainna å se.
Det er nå' ainna å sønge så høgt som man vil.
Det e nå' ainna å gjønge te man får te det man vil.

Copyright © 1981 Sonet Music AB, Stockholm, Sverige

SOMMERFUGGEL I VINTERLAND

MELODI: Halvdan Sivertsen

Æ så dæ i går på gata
da byen lå kald og stor
Æ så du va ny i livet
æ så du va ny her nord
Og mora di bar en koffert
med alt det ho eide i
Og du gikk og bar på hennes drøm
om engang å få bli fri.

Og du ga mæ et smil
Sommerfuggel i Vinterland
Ingen får ta fra dæ
Fargan du viste mæ
Å, må drømmen du bær bli sann
Sommerfuggel i Vinterland

Og mora di bær på minna
om alt det ho har forlatt
Ho vet ikke om ho ser igjen
han som de tok ei natt
Nu hold ho dæ fast i handa
Så gjør ho dæ varm og go'
Ho håpe du e velkommen hit
så såran engang ska gro.

Og du ga mæ et smil. . . osv

Æ håpe vi tar imot dæ
æ håpe du slepp å frys
Æ vet du kan gi oss farge
og latter og liv og lys
Æ så dæ i går på gata
da byen lå kald og stor
Æ så du va ny i livet
og æ så du va ny her nord.

Og du ga mæ et smil. . . osv

DEN FØRSTE LØVETANN

MELODI: Bjarne Amdahl

Det sto en liten løvetann så freidig og tilfreds
på landevegens grøftekant i sølevann til knes.
Et bustehue lyste gult: Å nei, hvor jeg er fin!
. . . Den hadde nettopp speilet seg i sølepytten sin.

I grøfta gikk en liten pjokk, som pjokker ofte går,
i våt og skitten kjeledress, med gult og bustet hår.
Han satte seg i søla ned og strakte ut ei hand
og nappet opp med rot og topp sin første løvetann.

På vegen kom det mange barn, de kvidret lyst og lett
imens de ordnet fort og flinkt en blåveisblå bukett.
Og pjokken ropte: «Se på meg, hva jeg har funnet her!»
Men barna bare lo og sa: «Så pjuskete den er!»

«Å nei så menn,» sa pjokken, «jeg skal ta den med til mor,
så sier hun at den er fin og jeg er veldig stor.»
«Det si'r hun for å trøste deg,» sa de som sto omkring,
«for du er bare fire år og skjønner ingenting.»

Da stabbet pjokken hjem igjen og snufset lite grann,
og blomsten hang med hue ned og lengtet etter vann.
Han åpnet døra sent og tungt, og plutselig sa mor:
«Å gid så fin en blomst du har – å nei hvor du er stor!»

«Du si'r det for å trøste, du,» sa pjokken likegla.
«Å langtifra,» sa mor og lo. «Jeg mente det jeg sa.
Det aller største mor vet om, er nemlig guttemann
som kommer hjem og har med seg sin første løvetann.»

Alf Prøysen

Copyright © Norsk Musikforlag AS, Oslo

MENUETT I MAI

MELODI: Vidar Sandbeck

Vil du bli med i menuetten i de gro-grønne ma-i-netten',
når det våres, når det våres utmed gang-sti og vegg.
Vil du leke og gle' deg, tar du kjæresten med deg
uti skogen når det lever mila bjørker og hegg.

Du kan høre e fløyte trille, du kan ane ho Tirilille,
der ho danser, der ho danser, sine sirlige trinn
over gråbleke stener, under løvrike grener
og det kvisker og det nynner og det risler og rinn.

Det er ongom og det er drømmer,
det er lengsler i alle gjømmer,
sjå det gynger, sjå det gynger i en fin menuett.
Det er sammar i vente, det er lykke å hente.
Det er livet som forærer deg en blomsterbukett.

Det er morro å vara frøken, det er artig å høre gjøken
når det våres, når det våres, over enger og drag.
Men gu'bære så ille om du itte fær stille,
der du tripper over tunet når det lysner tå dag.

Og du gynger i menuetten i de gro-grønne ma-i-netten' -
ingen spådom, ingen spådom kan formørke ditt sinn.
Det er fast under sola, det er gamalt på jorda:
Je vil leva, je vil finna en å kalla for min . . .

Vidar Sandbeck

Copyright © Norsk Musikforlag AS, Oslo

SOV, DUKKE LISE

MELODI: Edith Worsing

Sov, dukke Lise, sov og bli stor.
Og mens du sover styrer din bror.
Planlegger veier, bygger bedrift.
Sov, dukke Lise, sov og bli gift.

Sov, dukke Lise, sov og bli stor.
Før du vet av det er du blitt mor.
Kanskje du fikk ditt barn på klinikk.
Vær da takknemlig for alt du fikk!

Se, dukke Lise, her står et tre.
Som du iblant kan glede deg ved.
De' andre gikk dukken i kullos og bly.
Sov, dukke Lise, slumr inn på ny . . .

Sov, dukke Lise, sov og bli mor.
Og mens du sover ødes din jord.
Fisken i havet – fuglen på gren,
sakte forgiftes en etter en.

Derfor, min Lise, må du stå opp.
Se på din verden. Kreve en STOPP.
Ruste deg til i HANDLING og ord
forsvar for din og BARNAS JORD.

Berit Ås

